

**เจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้
ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
Attitudes Towards the Conservation of Fruit and Vegetable Carvings of
the Faculty of Home Economics Technology Students Rajamangala
University of Technology**

ศักรินทร์ หงส์รัตนาวรกิจ^{1*} และอักรพล ไวเชิงยงค์²
Sakarín Hongrattanavorakit^{1*} and Akkarapol Waichengka

Received 15 มกราคม 2565 Revised 21 กุมภาพันธ์ 2565 Accepted 6 มีนาคม 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กับตัวแปรอิสระ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำนวน 249 คน ได้มาจากการสุ่มแบบชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และสถิติเชิงอนุมาน ผลการศึกษาพบว่า การจำแนกตาม เพศ และประสบการณ์ โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนชั้นปีที่ศึกษาโดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : เจตคติ, การอนุรักษ์, แกะสลักผักและผลไม้

¹ อาจารย์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

¹ Lecturer, Faculty of Home Economics, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

² อาจารย์ โรงเรียนการเรือน มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

² Lecturer, Culinary School, Suphanburi Campus, Suan Dusit University

* ผู้ประสานงานนิพนธ์ e-mail : Sakkarin.ho@rmutp.ac.th

Abstract

This research aims to the comparison of attitudes toward the conservation of fruit and vegetable carvings with independent variables among students of the Faculty of Home Economics Technology, Rajamangala University of Technology. The sample group were 249 undergraduate students who studies in Faculty of Home Economics Technology of Rajamangala University of Technology Phra Nakon, Rajamangala University of Technology Krungthep and Rajamangala University of Technology Thanyaburi which obtained from a stratified random sampling. Data analysis was performed by descriptive statistics using questionnaires and inferential statistics tools. The result showed that with classification by gender and experiences, all aspects were not statistically different, whereas, the classification by the college years, all aspects showed the significantly different at the level of 0.05.

Keywords: Attitude, Conservation, Fruit and Vegetable Carving

1. บทนำ

กระแสการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่หลั่งไหลเข้าสู่ประเทศไทยในสังคมที่เป็นยุคดิจิทัล ส่งผลให้ค่านิยมในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว คนไทยบางคนไม่สามารถเลือกปรับใช้กับการดำเนินชีวิตประจำวัน ส่งผลให้วัฒนธรรมและวิถีชีวิตแบบดั้งเดิมที่เป็นรากเหง้าของคนไทย ถูกกลืนโดยวิถีชีวิตแบบใหม่ การรับวัฒนธรรมที่ดีจากต่างประเทศมาปรับใช้ในชีวิตประจำวัน ทำให้ละทิ้งค่านิยมที่ดีงามอันเป็นเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมไทยและลดคุณค่าของความเป็นไทย จึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการวางรากฐาน การปรับเปลี่ยนให้คนมีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคมไทย (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2560) กระทรวงวัฒนธรรมได้กำหนดทิศทางยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ในการดำเนินงานให้สอดคล้องกับนโยบายยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศสู่ประเทศไทย 4.0 และกรอบทิศทางตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) โดยมีเป้าหมายให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางศิลปะ วัฒนธรรมในระดับนานาชาติ มีภาพลักษณ์สัมพันธที่ดี และได้รับการยอมรับในเวทีทางวัฒนธรรมระดับสากล นอกจากนี้ได้เล็งเห็นความสำคัญของการปกป้องคุ้มครองการสูญเสียวัฒนธรรมและภูมิปัญญา ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของชาติ การแกะสลักผักและผลไม้เป็นมรดกทางวัฒนธรรมอันล้ำค่าของไทยจึงมีการขึ้นทะเบียนการแกะสลักผักและผลไม้ของไทย เป็นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ เมื่อปี พ.ศ. 2557 (กรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม, 2559)

ปัจจุบันได้มีการนำเอางานแกะสลักผักและผลไม้มาตกแต่งทั้งประดับในงานอาหาร ทำเป็นภาชนะ การจัดตกแต่งโต๊ะอาหาร เพื่อความสวยงามและแสดงถึงเอกลักษณ์ของอาหารไทยเป็นการเพิ่มมูลค่าให้อาหารและความประทับใจ ทำให้มีความต้องการช่างฝีมือแกะสลักผักและผลไม้มากขึ้นอย่างไรก็ตามการแกะสลักผักและผลไม้ต้องอาศัยความชำนาญ การฝึกฝน

รวมถึงความคิดสร้างสรรค์ (จอมขวัญ สุวรรณรักษ์ และนิธิยา รัตนานนท์, 2558) จากงานวิจัยของอัครพล ไวเชียงคำ (2556) ได้ศึกษาทัศนคติต่อการอนุรักษ์งานใบตอง ดอกไม้เครื่องสด ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พบว่าทัศนคติต่อการอนุรักษ์งานใบตอง ดอกไม้เครื่องสดด้านความคิด และความรู้สึก อยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้งานวิจัยของสายบังอร ปานพรหม (2556) ได้ศึกษางานแกะสลักผักและผลไม้ การพัฒนาตลาดเพื่อประกอบการจัดเลี้ยงระดับชาติ ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องควรสนับสนุนส่งเสริมสืบสานงานแกะสลัก การสร้างค่านิยมการใช้งานแกะสลักเพื่อเป็นการสืบสานความเป็นไทย

จากความสำคัญดังกล่าวคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีเป็นหน่วยงานสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เปิดสอนระดับอุดมศึกษา เน้นการจัดการศึกษาด้านวิชาชีพและเทคโนโลยี โดยมีพันธกิจด้านบริการวิชาการ อนุรักษ์ ทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ที่มีการเรียนในรายวิชาการแกะสลักผักและผลไม้ ในคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทั้ง 3 แห่ง เพื่อนำผลการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรการจัดการเรียนการสอน และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนให้มีเจตคติในการอนุรักษ์ รวมถึงความสามารถในการประกอบอาชีพแกะสลักผักและผลไม้เพื่อเป็นการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของชาติให้คงอยู่สืบไป

2. วัตถุประสงค์

เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในตัวแปรตาม 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความคิด ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม กับตัวแปรอิสระ ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา โดยจำแนกตาม เพศ ระดับชั้นปี และประสบการณ์การแกะสลักผักและผลไม้

3. ระเบียบวิธีวิจัย

3.1 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะเจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ซึ่งประกอบด้วย 3 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาการบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ศึกษา และสาขาวิชาเทคโนโลยีงานประดิษฐ์สร้างสรรค์ ที่กำลังศึกษาในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 658 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้จำนวนทั้งสิ้น 249 คน ได้จากการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างในกรณีทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน (Finite Population) ตามวิธีของทาร์โร ยามาเน โดยยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนของการสุ่มร้อยละ 5

จากนั้นทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างด้วยการสุ่มแบบสัดส่วนตามสูตร

3.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือแบบสอบถามความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์และกรอบแนวความคิดในการวิจัย โดยแบ่งเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคลเกี่ยวกับ เพศ ระดับชั้นปี ประสบการณ์การแกะสลักผักและผลไม้ โดยข้อความมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check List) ตามข้อความที่กำหนดให้

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเจตคติต่องานแกะสลักผักและผลไม้ มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมี 5 ระดับ โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน

1. ด้านความคิด คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2. ด้านความรู้สึก คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3. ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

3.3 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือสำหรับการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยนำแบบสอบถาม เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อพิจารณาและตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา ภาษาที่ใช้ และข้อเสนอแนะ นำข้อคำถามที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องและคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องที่มีค่ามากกว่า 0.5 ขึ้นไป นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน จากนั้นนำไปหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach Alpha Coefficient) มีค่าความเชื่อมั่นด้านความคิด เท่ากับ 0.96 มีค่าความเชื่อมั่นด้านความรู้สึก 0.98 และมีค่าความเชื่อมั่นด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม 0.96

4. ผลการวิจัย

4.1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้นจำนวน 249 คน พบว่า มีเพศชายจำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 31.73 และเพศหญิง จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 68.27 ชั้นปีที่ศึกษามีนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 3 ที่ทำการประเมินแบบสอบถามมากที่สุดจำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 30.90 รองลงมา ชั้นปีที่ 4 จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 25.30 และชั้นปีที่ 2 จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 24.10 ต่ำสุดคือนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 19.70 เป็นผู้ที่มีประสบการณ์การแกะสลักผักและผลไม้มากถึง 188 คน คิดเป็นร้อยละ 75.50 และผู้ไม่มีประสบการณ์การแกะสลักผักและผลไม้ จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 24.50

4.2 วิเคราะห์เจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในตัวแปรตาม 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความคิด ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

4.2.1 ผลการวิเคราะห์เจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ของกลุ่มตัวอย่างด้านความคิด พบว่า เจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.22 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.72 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุดสามอันดับ ได้แก่ งานแกะสลักผักผลไม้มีความอดทน มีสมาธิในการทำงาน มีค่าเฉลี่ย 4.54 รองลงมาสามารถนำงานแกะสลักผักผลไม้ไปประกอบอาชีพได้ มีค่าเฉลี่ย 4.50 และนักแกะสลักที่ตีต้องใจกว้างยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีค่าเฉลี่ย 4.43 ตามลำดับ

4.2.2 ผลการวิเคราะห์เจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ของกลุ่มตัวอย่างด้านความรู้สึก พบว่า เจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.28 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.87 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุดสามอันดับ ได้แก่ งานแกะสลักผักผลไม้ช่วยสร้างจินตนาการมีค่าเฉลี่ย 4.46 รองลงมาการเรียนงานแกะสลักผักผลไม้ทำให้จิตใจสงบ มีสมาธิ มีค่าเฉลี่ย 4.42 และชื่นชอบเมื่อเห็นคนอื่นแกะสลักผักผลไม้ มีค่าเฉลี่ย 4.38 ตามลำดับ

4.2.3 ผลการวิเคราะห์เจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ของกลุ่มตัวอย่างด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม พบว่า เจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.70 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.26 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุดสามอันดับ ได้แก่ นำคำติชมของผู้อื่นมาปรับ มีค่าเฉลี่ย 4.26 รองลงมาเมื่อได้รับมอบหมายให้แกะสลักผักผลไม้จะทำให้เสร็จด้วยตนเอง มีค่าเฉลี่ย 4.01 และรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานแกะสลักผักผลไม้ มีค่าเฉลี่ย 3.97 ตามลำดับ

4.3 การเปรียบเทียบเจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในตัวแปรตาม 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความคิด ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบเจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ของนักศึกษา โดย
จำแนกตามตัวแปรเพศ

เจตคติต่อการอนุรักษ์	เพศ	n	\bar{x}	S.D.	t	f	Sig.
ด้านความคิด	ชาย	79	4.27	0.39	1.44	247	0.17
	หญิง	170	4.20	0.35			
ด้านความรู้สึก	ชาย	79	4.39	0.40	2.03	247	0.24
	หญิง	170	4.25	0.54			
ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม	ชาย	79	3.90	0.87	2.19	247	0.62
	หญิง	170	3.62	0.96			
รวมทุกด้าน	ชาย	79	4.18	0.55	1.89	247	0.34
	หญิง	170	4.02	0.61			

จากตารางที่ 1 แสดงว่า นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างซึ่งจำแนกตามเพศ มีเจตคติต่อการอนุรักษ์ ด้านความคิด ด้านความรู้สึก ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบเจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ของนักศึกษา โดยจำแนกตามตัวแปรระดับชั้นปี

เจตคติต่อการอนุรักษ์	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านความคิด	ระหว่างกลุ่ม	0.20	3	0.06	0.50*	.68
	ภายในกลุ่ม	33.3	245	0.13		
	รวม	33.50	248			
ด้านความรู้สึก	ระหว่างกลุ่ม	1.47	3	0.49	1.91*	.12
	ภายในกลุ่ม	63.13	245	0.25		
	รวม	64.61	248			
ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม	ระหว่างกลุ่ม	2.00	3	0.66	0.74*	.52
	ภายในกลุ่ม	220.48	245	0.90		
	รวม	222.48	248			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	3.67	3	1.21	3.15*	1.32
	ภายในกลุ่ม	316.91	245	1.28		
	รวม	320.58	249			

จากตารางที่ 2 แสดงว่านักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างซึ่งจำแนกตามตัวแปรชั้นปีที่ศึกษามีเจตคติต่อการอนุรักษ์ ด้านความคิด ด้านความรู้สึก ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบเจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ของนักศึกษา ในตัวแปรตาม 3 ด้านโดยจำแนกตามตัวแปรที่มีประสพการณ์

เจตคติต่อการอนุรักษ์	ประสพการณ์	n	\bar{X}	S.D.	t	df	Sig.
ด้านความคิด	มี	188	4.23	0.36	0.305	247	.506
	ไม่มี	61	4.21	0.37			
ด้านความรู้สึก	มี	188	4.31	0.48	0.954	247	.111
	ไม่มี	61	4.24	0.58			
ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม	มี	188	3.74	0.89	1.04	247	.005
	ไม่มี	61	3.58	1.08			
รวมทุกด้าน	มี	188	4.09	0.57	0.76	247	0.22
	ไม่มี	61	4.04	0.67			

5. อภิปรายผล

การเปรียบเทียบเพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในตัวแปรตาม 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความคิด ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม กับตัวแปรอิสระ ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา โดยจำแนกตาม เพศ ระดับชั้นปี และประสพการณ์การแกะสลักผักและผลไม้

5.1 นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีเจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก เจตคติเกิดขึ้นกับทุกคน ซึ่งขึ้นอยู่กับความรู้ ความรู้สึก ความสนใจ และความภาคภูมิใจมากกว่า ดังนั้นไม่ว่าเพศหญิงหรือเพศชายจึงมีเจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้เท่าเทียมกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของยวนจิตร พิศล้ำ อนุรักษ์ ทองขาว และเสาวนีย์ ลาดน้อย (2563) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาศิลปะการแกะสลักผักและผลไม้ วิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา พบว่าข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลไม่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของศักรินทร์ หงส์รัตน์วารกิจ (2557) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนวิชาชีพรศคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีปัญหาการเรียนวิชาชีพรศคหกรรมศาสตร์ไม่แตกต่างกัน

5.2 นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีเจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากระดับ

ชั้นปี และระยะเวลาการศึกษาที่เพิ่มขึ้นส่งผลให้นักศึกษามีความรู้และประสบการณ์ที่แตกต่างกันตามวัยและประสบการณ์ที่ได้รับ ดังนั้นชั้นปีที่ศึกษามีผลต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนภสร จันทนโอ (2557) ได้ศึกษาการรับรู้บทบาทวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่า ระดับชั้นที่สูงขึ้นจะทำให้ นักศึกษามีความรู้ความสามารถและประสบการณ์เพิ่มขึ้น และอาจส่งผลต่อเจตคติ ค่านิยม และการตัดสินใจที่เปลี่ยนแปลงไปตามวัยและประสบการณ์ที่ได้รับ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของยวนจิตร พิศล้ำ อนุรักษ์ ทองขาว และเสาวนีย์ ลาดน้อย (2563) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาศิลปะการแกะสลักผักและผลไม้ วิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา พบว่าการจัดการเรียนการสอนช่วยให้นักศึกษาสามารถนำความรู้ไปต่อยอดกับการทำงานในอนาคตและสร้างอาชีพหลักและอาชีพเสริม สามารถฝึกสมาธิให้กับผู้เรียน อนุรักษ์สืบสานศิลปะการแกะสลักผักและผลไม้ของชาติไทย และทำให้นักศึกษามีความภาคภูมิใจในตนเอง

5.3 นักศึกษาที่มีประสบการณ์การแกะสลักผักและผลไม้ต่างกัน มีเจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาที่เรียนในคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ส่วนใหญ่จะรักและสนใจในการอนุรักษ์งานศิลปวัฒนธรรมไทยรวมถึงในระบบการศึกษาของไทยยังสอดแทรกคุณค่าการอนุรักษ์งานวัฒนธรรมไทยอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับพันธกิจของ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทั้ง 3 แห่ง ในด้านการอนุรักษ์ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไทย

6. องค์ความรู้ใหม่

เจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ เป็นความคิด ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมของบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่มีต่องานแกะสลักผักและผลไม้ ผ่านประสบการณ์เป็นการกำหนดของพฤติกรรม เป็นความรู้สึกทั้งในทางบวกและในทางลบ การส่งเสริมเจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้เป็นวิธีการหนึ่งที่สามารถทำให้บุคคลเปลี่ยนแปลงความคิด ด้านความรู้สึก และการแสดงออกได้โดยการให้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องด้วยวิธีการอธิบาย ชักจูงให้เกิดการยอมรับโดยการให้คำแนะนำ บอกเล่าหรือให้ความรู้เพิ่มเติม จัดกิจกรรมที่เร้าให้เกิดการยอมรับเพื่อให้เกิดประสบการณ์ตรงเพื่อสร้างเจตคติ ความรู้ และความเข้าใจว่าทุกคนมีหน้าที่เสริมสร้าง พื้นฟู และการดูแลรักษา ร่วมกัน

7. สรุป

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะเจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ซึ่งประกอบด้วย 3 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาการบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ศึกษา และสาขาวิชาเทคโนโลยีงานประดิษฐ์สร้างสรรค์ ที่กำลังศึกษาในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2562 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้จำนวนทั้งสิ้น 249 คน โดยมี

วัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในตัวแปรตาม 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความคิด ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม กับตัวแปรอิสระ ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา โดยจำแนกตาม เพศ ระดับชั้นปี และประสบการณ์การแกะสลักผักและผลไม้ โดยมีผลการวิจัย ดังนี้ นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีเจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีเจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักศึกษาที่มีประสบการณ์การแกะสลักผักและผลไม้ต่างกัน มีเจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

การจัดการเรียนการสอนวิชาการแกะสลักผักและผลไม้ที่ดีจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ส่งผลต่อความรู้สึกละอารมณ์ กระตุ้นให้เกิดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ ซึ่งการเรียนรู้ต้องผ่านกระบวนการคิด การเปรียบเทียบเชื่อมโยงความรู้เดิมและความรู้อื่น ๆ จนเกิดความเข้าใจ แสดงออกถึงทักษะความสามารถในการนำความรู้ในการแกะสลักผักและผลไม้ไปประกอบอาชีพ และสร้างเจตคติที่ดีต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้

8.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ในสาขาวิชาอื่นที่เกี่ยวข้อง ของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

9. กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยเรื่องเจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ขอขอบคุณคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่สนับสนุนเงินงบประมาณรายได้คณะประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 ขอขอบใจนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ซึ่งประกอบด้วย 3 สาขา คือ สาขาวิชาการบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ศึกษา และสาขาวิชาเทคโนโลยีงานประดิษฐ์สร้างสรรค์ในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

10. เอกสารอ้างอิง

- กรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม. (2559). *งานฝีมือดั้งเดิม : มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ*. โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- จอมขวัญ สุวรรณรักษ์ และนิธิยา รัตนานนท์. (2558). *เทคโนโลยีการแกะสลักผักและผลไม้*. โอเดียนสโตร์.
- นภสร จันทโน. (2557). *การรับรู้บทบาทวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- ยวนจิตร พิศล้ำ, อนุรักษ์ ทองขาว, และเสาวนีย์ ลาตน้อย. (2563). *แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาศิลปะการแกะสลักผักและผลไม้ วิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา*. *วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี* 14(3), 369-384.
- ศักรินทร์ หงส์รัตนารกิจ. (2557). *ปัญหาการเรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- สายบังอร ปานพรหม. (2556). *งานแกะสลักผักและผลไม้ การพัฒนาลวดลายเพื่อประกอบการจัดเลี้ยงระดับชาติ*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาเอก]. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560.) *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560-2564*. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.
- อัครพล ไวเชียงคำ. (2556). *ทัศนคติต่อการอนุรักษ์งานใบตอง ดอกไม้เครื่องสด ของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.